

IMPULS

NR. 1 APRIL 1993 22. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD:

Pum ej til pynt	2
Demonstration mod etnisk vold	3
At have respekt	4
At påtage sig en opgave	5
Manglende holdninger	6
Om tilgang og udmeldelser	7
Køreplan for tilrettelæggelse af et punktstævne	8
Da Moses fik vabler	9
Lyst og ansvar	10
Tro og tolerance	11
Den hvide spurv	13
At plante et træ	13
Definitioner	14
Aktuelle adresser... ..	15
Din tilværelses vidner	16

KÆRLIGHED

Et menneske, som kritiseres, lærer at
fordømme.

Et menneske, som får klø, lærer at slå.

Et menneske, som hånes, bliver genert.

Et menneske, som udsættes for ironi,
får dårlig samvittighed.

Men et menneske, som opmuntres,
lærer selvtillid.

Et menneske, som får ros, lærer at
påskønne.

Et menneske, som oplever Fair Play,
lærer retfærdighed.

Et menneske, som oplever venskab,
lærer venlighed.

Et menneske, som oplever tryghed,
bliver tillidsfuldt.

Et menneske, som er elsket og får
knus, lærer at føle **kærlighed i verden.**

Forfatter ukendt

*Set i Gilde-Posten, Sct. Georgs Gildet i
Flensborg.*

PUM EJ TIL PYNT

PUM'en udpeges af provincialledelsen, og har til opgave efter provincialledelsens beslutning:

- at undersøge uddannelsesbehov,
- at udvikle og gennemføre lokale kurser,
- at holde kursusudvalget løbende informeret,
- at deltage i praktisk gennemførelse af landsdækkende kurser,
- at informere, orientere og aktivere.

PUM er en forkortelse for **P**rovincialets **U**ddannelses**M**edarbejder.

PUM-ordningen fungerer i det daglige således, at det er PUM's opgave med ansvar overfor provincialledelsen at arrangere og gennemføre provincialets kurser, seminarer, l-dage og lignende arrangementer.

løvrigt er der ingen begrænsninger for, hvilke opgaver PUM påtager sig, når det blot sker i overensstemmelse med provincialledelsen.

Det er mit indtryk, at provincialledelserne er godt tilfredse med PUM-ordningen, og at samarbejdet er forbilledligt. Det er således ikke usædvanligt, at PUM (og PIM) deltager i provincialledelsens møder.

Der er også provincialer, hvor man har »PUM-udvalg«. Her har PUM'en et par bisiddere til at hjælpe og inspirere i arbejdet - og det bliver det tydeligvis ikke ringere af.

PUM'erne står også i tæt indbyrdes kontakt. Normalt mødes man med de øvrige PUM'er og kursusudvalget et par

gange om året. Her udveksler man erfaringer, man oplever en god foredragsholder, man inspirerer hinanden til arbejdet i provincialerne, og man koordinerer arrangementerne. De (næsten) landsdækkende l-dage er et eksempel på koordinationen.

Desuden leverer kursusudvalget lejlighedsvis materiale til inspiration og brug for PUM'ernes arbejde.

Som det fremgår, er det ikke meningen, at PUM skal være til pynt. PUM har nogle konkrete opgaver for provincialet, og de skal passes.

Det er imidlertid en ufuldstændig udnyttelse af PUM, hvis det bliver ved dette. PUM bør også (gerne på opfordring og med opbakning af provincialledelsen) kunne bruges til at inspirere og igangsætte gilder, »der er gået i stå« eller er »kørt fast«.

Som det er tilfældet i øjeblikket, udpeger provincialerne som regel gildebrødre, der har adskillige års gildeerfaring, også fra forskellige tillidsposter i gilderne.

Derfor kan PUM'erne også bruges i mange andre sammenhænge.

Blandt de ca. 60 gildemestre, der på gildemesterstævnet i efteråret 1992 deltog i kursusudvalgets emneseminar, var der bred enighed om, at det var nødvendigt at opkvalificere og udvikle kursusvirksomheden, så gildebrødrene kunne tilegne sig ny viden og nye færdigheder for at være rustet til udfordringerne i 90'erne.

Så for gildebevægelsens skyld - **Brug din PUM!!!**

Leif Stilling
kursusudvalget

DEMON- STRATION MOD ETNISK VOLD

Alle gildemestre modtog ca. 12. februar en opfordring fra landsgilderrådet (LGR) til at engagere gildet i demonstrationen mod etnisk, national og politisk vold den 28. februar.

I skrivende stund (medio februar) har jeg endnu kun sporadiske meldinger. Mange er med på idéen, men heraf har nogle problemer med at få opbakning fra andre organisationer. Nogle få er imod, - og andre forholder sig passive. Gennemgående føler vi vist alle, at reaktionstiden er meget kort. Flere havde sikkert også gerne set en mere fyldestgørende forklaring.

Jeg skal efterfølgende forsøge at kaste lys over sagen.

Mit første kendskab til initiativet fik jeg via Kolding Stadsgilde i begyndelsen af februar. En hurtig rundspørge i LGR gav fuld opbakning til vores deltagelse. Desværre var tiden forpasset til at få et indlæg i *Sct. Georg*. Den valgte kommunikationsform via Information for Gildeledelser krævede en rimelig kortfattet appel. Der var heller ikke tid til at få mangfoldiggjort diverse informationsmateriale.

På mig virkede de store tyske demonstrationer mod racisme meget stærkt. Det var næsten befriende at se, at så mange med værdighed bød bølleoptyger trods og lagde afstand til mordbrande og andre modbydeligheder. Demonstrationsvåbnet fik en ny dimension i mine øjne.

Med dette i baghovedet finder jeg det helt naturligt for os som gildebredre åbent og offentligt at gå imod vold og racisme i en demonstration. Som en fortsættelse af et af GM-stævnets temaer fik vi her muligheden for at bekæmpe en drage (af de store).

Det er naturligvis beklageligt, at vi først kommer ind i billedet så sent. Men som jeg også gjorde opmærksom på i brevet, har vi ret beset kun os selv at takke derfor. De fleste i initiativkomiteen kender os vel dårlig nok. Og var vi kendte, - kunne man så forvente, at vi skulle stille op?

Nu er demonstrationen (forhåbentlig vel-) overstået. Lad os udnytte de indvundne erfaringer til at gøre os mere kendte i det lokale samfund. At være kendt er en nødvendig forudsætning for at kunne påvirke. For at udbrede spejderidealene må vi være aktive. Dragerne, som vi vil dræbe, er jo »ude i samfundet«.

LGR arbejder på en ny handleplan, som vil give inspiration og ideer til arbejdet i det lokale samfund. Denne handleplan vil blive lagt frem på LGT i Holstebro.

Niels, LGM

- at have respekt

I gideloven står bl.a.: ... at have respekt for det, der har værdi for andre. Er det muligt at fastholde, ja udbygge denne respekt, efterhånden som vi konfronteres i vor hverdag med stadig flere mennesker med et andet kulturelt ståsted, end vort?

Dette at have respekt for det, der har værdi for andre, har været noget grundlæggende i hele min opvækst. I en stor familie, vi var syv søskende, får man tidligt lært denne respekt. Men når jeg i dag får stillet spørgsmålet, kan jeg så stadig fastholde det?

Danmark er siden slutningen af 1960'erne blevet et indvandrerland, hvor indvandrere og flygtninge skal have samme vilkår, som alle andre borgere.

Mange danskere har svært ved at acceptere dette. Måske skyldes det, at vi danskere ikke har nogen lang tradition for at have mennesker med en anden kulturbaggrund boende i Danmark i større mængder. Vi danskere er i sproglig og kulturel henseende meget ensartet. Det forhold, at ikke mange af os har prøvet at bo dør om dør med folk med en anden kultur, det har måske betydet, at vi ikke over for os selv har skullet besvare spørgsmålet: Hvad vil det sige af være dansker? Hvad er dansk kultur? Er det, at vi uanset om vi hedder Gerda Rask, Poul Schlütter eller Nyrup Rasmussen, fejrer jul, Påske, Pinse og Store Bededag samtidig og på nogenlunde samme måde?

Men da vi ikke kan bestemme selv, hvem der skal være vor mor og far, kan vi

heller ikke bestemme i hvilken kultur vi fødes, og i kraft af vor fødsel og opvækst, er vi alle knyttet til en bestemt kultur uafhængig af vor egen vilje. Det er med rette sagt, at kulturen er som et filter, hvor igennem vi vurderer den virkelighed, der omgiver os. Det er ikke helt forkert, når man siger, at folk ser på verden gennem deres egen kulturs briller.

Når man derfor skal leve sammen med andre mennesker, der har en anden kultur end vi, det kan være sig herhjemme i Danmark, eller hvis man rejser ud og bosætter sig i udlandet, så er det selve kultur mødet for nogen et chok i hverdagen, der giver de store vanskeligheder. Her er det, man skal forsøge at overvinde den kulturelle barriere og prøve at sætte sig ind i andre måder at gøre tingene på. Opgive at bedømme andre kulturer ud fra deres egne kulturelle normer og værdier. Det kan åbne ens øjne for helt nye værdier og give ens tilværelse nyt indhold.

Men der findes inden for andre kulturer, sæder og skikke, der ligger os meget fjernt, og som jeg hverken kan forstå eller acceptere. F.eks. begrebet »blodhævn«, der i vor bevidsthed hører fortiden til. Men »blodhævn« og blodhævnsfejder er noget meget nærværende i masser af andre kulturer, hvorfra mange af vore muslimske indvandrere og flygtninge er kommet. Det fadderrettslige slægtskabssystem med det i danske øjne fremmedartede normer og værdier, er i dag en integreret del af det danske samfund.

Indvandrere og flygtninge er opdraget til at respektere dette slægtskabssystem. De kommer hertil med forpligtelser over for slægtninge og venner i hjemlandet. Disse bånd til hjemlandet er seje, og det vil tage mere end en generation at frigøre disse bånd, som på mange måder er

vanskeligt foreneligt med det danske samfunds normer og værdier.

Et andet eksempel er, at der i store dele af Afrika og også blandt afrikanske indvandrere i Europa, stadig foretages omskæring af piger. Det er strafbart her i Europa, og der er faldet dom herfor i Frankrig, men det foregår stadig.

Jeg mener, man begår vold mod menneskeheden og kvindens identitet.

Derfor kan jeg ikke svare ubetinget »ja« på mit spørgsmål.

Bodil Hansen

*Riddersvar set i »Dimivor«, Sct.
Georgs Gildet i Herlev.*

At påtage sig en opgave

»Hvis du påtager dig en opgave, som ligger over dine evner, har du for det første blottet din svaghed, og for det andet har du forsømt en opgave, som du kunne have løst tilfredsstillende.

Sådan taler Epiktet, en græsk moral- filosof ca. 55-140 e.K. Ved første øjekast lyder det da meget rimeligt, ikke at påtage sig en opgave, der rækker ud over ens evners formåen. *Men* måske bliver den opgave så aldrig løst, hvis ikke netop *du* prøver. Som man heldigvis siger - kan man jo vokse med opgaven! Mange opgaver ville aldrig være blevet løst, hvis alle folk tænkte som Epiktet og ikke turde prøve. Også selv om det skulle gå galt og opgaven ikke blev løst, og man dermed fremviste sin svaghed.

På den tid Epiktet levede, kunne det have betydet døden, at vise svaghed (han var selv tidligere slave), men i dag tør vi mere - hvis vi da gider!

For mens man bakser med en opgave, stor eller lille, lever og oplever man - selv om den kun lykkes delvist - er tiden ikke spildt, man har fået udforsket sine grænser og heldigvis kan man klare meget mere end man troede.

Det kunne jo også tænkes, at man selv mente opgaven løst, men at andre ikke kunne se det, det kan altså også afhænge af øjnene, der ser. En opgave som imens er forsømt - ja, den risiko må man løbe, men måske er man endda så heldig, at der kommer én, der mener, at det så lige netop var opgaven til ham eller hende og gik i gang med den.

Vi har alle prøvet at stå foran en stor og måske uberegnelig opgave og skulle tage stilling til om, man nu havde modet, kræfterne, lysten, evnerne eller tiden til den og så beslutte sig, alt efter ens temperament og livsholdning, der er jo mange opgaver, både den vi får tilbudt, og den som vi mere eller mindre gør af pligt eller nødvendighed.

Hele livet er en opgave, og hele livet igennem løser vi opgaver - nogle er vi gode til og andre er vi mindre gode til at klare. Vi har opgaver som børn og som voksne - i skolen, som spejder, i fritiden, i foreningssammenhænge, på arbejdet, i politik og derhjemme i familien.

Også som gildebrødre har vi opgaver, store som små - men alle lige vigtige, for at gildetanken og gildelivet skal lykkes og give glæde både til os og til andre.

Husk derfor altid på at opgaver ikke er det samme som problemer. Opgaver er til for at løses. Opgaver løses allerbedst i fællesskab, når man har sat sig målet.

Jeg vil slutte med et digt af den franske forfatter Antoine de Saint-Exupéry:

Når vi er knyttet til vore brødre ved et fælles mål,
der er beliggende uden for os selv,
først da kan vi ånde frit,
og erfaringen viser os, at det
at elske ikke består i
at se på hinanden, men sammen
at se i den samme retning.

*Ruth Egeskov Petersen, Stubbekøbing
set i Liljen, Lolland-Falster Distrikt*

MANGLENDE HOLDNINGER?

En lensmand udtrykker i et interview, at det største miljøproblem i samfundet i dag er ungdomskriminaliteten.

Da jeg omtrent samtidig læste at billedbladet »Supermand« vistnok skal gå ind, fik jeg nogle refleksioner:

Supermand og Batmand slår ned på dem som repræsenterer det onde. Kan det være muligt, at det ikke længere er interessant blandt de unge at læse om Supermand, som bekæmper det onde i verden?

Vi er opdraget til at tro, at der er noget som er rigtigt, og noget som er galt, - og at vi får et stik i samvittigheden, når vi gør det gale.

Nu daler den ene samfundsstøtte efter den anden ned i gyldne faldskærme. Politikerne synes ingen længere at have respekt for. Det sagnombruste britiske kongehus synes ikke at have nogen ophøjet status længere. Fællesskabstanken forsvandt i »jappetiden« da egoet blev dyrket til det ekstreme.

Er alle gyldne idealer gennemhullet som en sweizerost?

Hvor er der en Sct. Georg, som kan komme og dræbe den onde drage?

Børn ved, det er en legende, - en lille realistisk historie målt med vor tids målestok - men trækker linierne op som en rettesnor for et livsindhold, som vi tror på.

Spejderne får indpodet et ideal som er skinnende helligt. Sct. Georgs piedestal vil vi gerne skal være hel og stærk som klippe! Ikke nogen gennemhullet sweizerost der. Han repræsenterer en holdning, som det er vigtigt at få os selv og vore børn til at tro på og leve efter. Som det er udtrykt i spejderloven - f.eks. småspejderne siger på sine møder: *Akela - jeg vil gøre mit bedste.*

Jeg har fundet nogle ord af Dag Hammerskjöld. Han var efter min mening en mand med rank ryg. Som gjorde sit bedste, - som tilmed døde på sin post. Han er en af de få som er kommet styrket ud af historiens dom. Han har - som Sct. Georg - været med til at vise en vej, vi må følge.

I bogen »Vegmerker« siger han, at sandheden er noget vi må lære os. Vi må sammen med Sct. Georg stræbe efter at skabe de rette holdninger, som kan bruges som vejviser for hver enkelt af os - næsten som røde T'er i fjeldet.

*Vägen, du skall följa den-
Lyckan, du skal glömma den.
Kalken, du skall tömma den.
Smärten, du skal dölja den.
Svaret, du skall lära det.
Slutet, du skall bära de*

Gunnar Loftenes

*Set i »Gildebladet«, medlemsblad for
Sct. Georgs Gilderne i Norge, oversat til
dansk.*

OM TILGANG OG UDMEL- DELSER

Generationskløft, manglende årgange, juniorgilder o.s.v.!! Jo-jo, det er en gammel travet, jeg her trækker af stalden. Årsagen til at genoplive temaet er for så vidt indlysende: Vi har endnu ikke løst problemet. Men jeg vil også gerne delagtiggøre jer i nogle gode erfaringer.

.....

1. Et nyligt oprettet gilde med hovedsageligt unge medlemmer har måttet give op og nedlægge gildet efter et

par år, - og hvorfor nu det? Der var for få i starten - og der kom ikke den forventede tilgang. De »gamle«, der gik med over i det nye gilde og dannede den første gildeledelse, blev alle udskiftet på en gang efter 1,5 år. Og den væsentligste årsag, for lidt interesse og samvirke fra omkringliggende gilder.

2. I et andet »gammelt« gilde har man fået en tilgang af ca. 15 unge, familier med småbørn. Altså personer, som ifølge en nedgroet overlevering slet ikke skulle være interesserede i gildearbejde! De har dannet én gruppe i gildet, som kører et meget selvstændigt program. Lidt firkantet kan man sige, at der er to selvstændige - men godt samarbejdende - gilder under samme gildeledelse.

.....

De kommentarer, jeg har fået fra det første gilde, bekræfter, at det andet gildes model er den rigtige. Her kan de unge - men voksne spejdere boltre sig og arbejde med de gildeaktiviteter, som passer bedst til dem. Samtidig lærer de »det traditionelle« gildeliv at kende i passende doser.

Det er altså ikke umuligt at få yngre ind i vor bevægelse. Det kræver egentlig blot, at vi er interesserede - og at vi er modtagelige for nye idéer.

Niels, LGM

KØREPLAN FOR TILRETTELÆGGELSE AF ET PUNKTSTÆVNE

Måneder (MD)	Hvad skal der ske/sker der
12-14MD:	Punktstævneideen fødes/opstår.
12 MD:	Et hovedudvalg nedsættes (Eks.vis 2 gildebrødre fra hvert gilde)
11 MD:	Ideen forelægges de lokale gilder.
10 MD :	Accept fra de lokale gilder.
10 MD:	Accept fra landsgildet om stævnet. (Accept om datoerne).
10 MD:	Nedsættelse af underudvalg, eks.vis: Sekretariat Aktiviteter Festen Forplejning
9 MD:	Tilsagn fra lokale gildebrødre om medvirken i de nedsatte udvalg.
9- 5 MD:	Underudvalgene arbejder hver med deres arbejde, herunder: Program - Skrivearbejder - Økonomi - Aktiviteter - Lokaltiteter - Indkvarteringsmuligheder.
5. MD:	Indlæg sendes til redaktøren af Sct. Georg.
4 MD :	Indlæg i Sct. Georg om program, tilmeldinger m.m.
3 MD:	Sekretariatet modtager ønsker om tilsendelse af tilmeldelsesblanketter til interesserede gildebrødre.
3-2 MD:	Tilmeldingsblanketter udsendes.
2-1 MD:	Modtagelse af tilmeldinger vedlagt beløb for deltagelse.
1 MD:	Alle underudvalg melder klar til hovedudvalget.
1 MD:	Udsendelse til de tilmeldte: Detailprogram - Bykort - Spisebilletter - Kopi af tilmeldingsblanketter m/eventuelle anmærkninger.
0 MD:	Punktstævnet afvikles."

Punktstævnets afvikling:

Fredag eftermiddag og aften: Ankomst
Aften: Ryste sammen aften
Lørdag formiddag: Modtagelse på
rådhus - Aktiviteter - Frokost.
Lørdag eftermiddag: Aktiviteter.
Lørdag aften: Festmiddag -
Underholdning.
Søndag formiddag: Familieløb - Frokost
- Afslutning.

Supplement til køreplanen

- Ideen fødes/opstår
- Ideen forelægges for alle gildeledelser
- Accept fra gildebrødrene
- Hovedudvalg nedsættes (evt. 2 fra hvert gilde)
- Koordinator udvælges (Indpiskeren).
- Hovedudvalget drøfter: Tidspunkt - hvor - varighed - hvordan - hvilke underudvalg: Eks. vis: Sekretariat - aktiviteter - forplejning - fest.
- Landsgildet orienteres.

- Opfordring i lokalt gildeblad, samt ved møder, om at melde sig til de nedsatte udvalgsformænd.
- De enkelte udvalg drøfter deres opgave.
- Hovedudvalget mødes med de respektive udvalgsformænd, der forelægger deres ideer, som drøftes, justeres og godkendes.
- De enkelte udvalgs opgaver, eks. vis:

Sekretariat:

Opstille indlæg til Sct. Georg på grundlag af materiale fra de nedsatte udvalg.

Pressemeddelelser.

Udarbejdelse af tilmeldingslister og program.

Undersøge indkvarteringsmuligheder, træffe aftaler.

Skrive til borgmester om åbning af stævnet (indbydes til festen).

Økonomi.

Fastsættelse af stævnegebyr.

Aftaler med lokale spejdergrupper om praktisk assistance.

Indhentning af diverse tilladelser (politi).

Øvrige skriftlige arbejder (husk bekræftelse fra implicerede).

Aktivitet:

Hvilke aktiviteter /udflugter, besøg, ture).

Detaileret planlægning for de enkelte aktiviteter.

Aftaler om tider, priser, antal pladser ved hver aktivitet.

Aftaler om guide (gildebrødre eller fremmede)

Eventuelle gaver til fremmede guides.

Forplejning:

Udarbejde forslag til måltiderne, priser (selv lave / ude fra).

Festudvalg:

Planlægger festen lørdag aften, indhold, mad, underholdning, sange, leder.

NB: Indlægget i Sct. Georg kan ses i Sct. Georg nr. 4, maj 1992.

Da Moses fik vabler

Forfatteren Jørgen Knudsen okser nordover til Lapland, når den lurvede hverdag skal glemmes, sjælens mure brydes ned, og kroppen genopdages. I Nalldalenens ophøjede ensomhed vovede han pelsen som bud-skaber.

1. Du skal åbne dine øjne for naturen i al dens væld. Du er en del af den, og det giver dig din styrke.

2. Du er udenfor den, og det giver dig din mulighed, for at bekæmpe og undertrykke den eller lade den blomstre.

Du skal lade den blomstre.

3. Du skal indrette dit liv, så du ikke får brug for at døde dine sanser, bekæmpe din uro, vende din indsigt ryggen, slå din tid ihjel.

Brug stimulanser til at uddybe og forhøje glæder og triumfer, ellers ikke.

4. Du skal være sulten før du spiser, træt før du sover, udhvilet før du står op, besluttet før du handler.

5. Du skal vælge din egen daglige nødvendighed, enheden af hvad du selv vil og selv kan, og afvise alle andre som falske for dig.

6. Selv, men ikke alene. Du skal stole på dit medmenneske og også leve op til den tillid, det måtte vise dig. Du skal afvise dets formodning om, at du også bare er en skid: Det passer ikke.

7. Du skal være stolt og villig til at betale prisen.

8. Du skal kunne tabe ansigt og således sikre dig mod falsk værdighed.

9. Livet er for kort til små tanker. Undgå dem.

10. På den 7'dag skal du hvile og overveje dit liv, om alt er såre godt. Er det ikke det, skal en forandring af det nære være din næste nødvendighed.

Uddrag fra kronik i Politiken og citeret ved 2. Vordingborg Gildes fødselsdagsfest.

Set i Broen, Sct. Georgs Gilderne i Vordingborg

Lyst & ansvar

Vi kender sikkert alle trangen til »kun at beskæftige os med det vi har lyst til«. - For nogle sikkert et utopia, uden hold i det virkelige liv.

Nuvel - Lad os lege lidt med tanken.

I vores fritid, har vi en frihed til selv at vælge, hvad vi ønsker at beskæftige os med. En stor buket af tilbud strømmer os i møde - for os der er samlet her, ja der er Sct. Georgs Gildet et af de tilbud vi har taget imod. Her ud over går vi måske i aftenskole, deltager i spejderarbejde, dyrker en eller anden form for sport o.s.v.

Fælles for disse beskæftigelser er, at de er frivillige - ingen tvinger os, vi bestemmer selv.

Vi har alle et ansvar for os selv, vi har et ansvar for vores liv - også for vores fritidsbeskæftigelser. Når vi går ind i et stykke arbejde, så må vi samtidig tage konsekvensen og yde en indsats - hvis vi ikke gør det, så har vi valgt forkert, ja, vi

har ikke valgt af lyst, men ud fra andre kriterier, som kan være prestige, nemhed, personlig vinding, dovenskab eller hvilke motiver, der nu kan ligge bag.

Hvis vi vil være ærlige med os selv, skal vi naturligvis vælge af lyst og så sørge for at få fuld valuta for den menneskelige og økonomiske indsats vi indskyder, når vi går ind i et stykke foreningsarbejde.

Sct. Georgs Gildet distancerer sig fra de fleste foreninger - her er vi alle med af lyst, alle deltager med et klart ønske om, at virkeliggøre begrebet »En gang spejder - altid spejder« - vi kan have forskellige opfattelser af dette valgsprogs betydning, men ingen kan sige sig fri for, at de idealer vi som spejdere har fået indpodet, dem vil vi endog meget gerne være med til at holde liv i og til at viderebringe.

Hvordan bliver man spejder? - Er det nok at betale kontingent og bære uniform? - Eller skal vi regne med, at det også indebærer, at deltage i nogle møder om måneden, måske endda en enkelt tur? - Har det betydning at eks.vis et barn deltager troligt i spejdermøde en gang om ugen fra kl. 17.00 til 18.30? - Kan vi måle, hvad der gør en person til spejder?

Det tror jeg ikke vi kan!

Det første tegn på den engagerede spejder er, når vi holder op med at tale om at »gå til spejder« og istedet for siger »jeg er spejder« - spejder er ikke noget man kan være fra kl. 17.00 - 18.30 en gang om ugen, spejder er noget alt dominerende, der præger hverdagen på godt og ondt.

Nuvel, I vores gildeetik ligger en masse tanker og holdninger omkring hjælpsomhed og medengagement. Vi er engagerede mennesker, der når vi har sagt A også siger B.

Jeg tror, at vi engang imellem er tilbøjelige til at tænke »Jeg går til gilde« og ikke »jeg er gildebror«. Når vi i gildet har ønsket at deltage i et fælles arbejde, så forpligter vi os samtidig til at være med, til at yde en indsats med det formål, at virkeliggøre de fælles planer, - vi kan ikke køre på frihjul, vi må være med til at trampe i pedalerne.

Når vi skal tage stilling til kommende aktiviteter, så er det ikke nok - blot fordi det er det mest bekvemme - at sige: »Ja, men det vil vi da gerne« - vi kan kun sige ja, hvis vi virkelig ønsker at deltage, vi kan ikke skjule os, for så senere at sige: »Jeg sagde ikke ja til denne aktivitet - jeg deltog slet ikke i diskussionen« - hvis vi reagerer sådan, så er vi ikke hele gildebrødre, så »går vi til gilde«.

Jeg synes ikke det er nogen skam at vælge fra - også i gildesammenhæng, men gør det med åben pande og med ærlighed.

Bjarne

Tro og tolerance

Vi skriver nu 1993, og jeg synes ikke det er længe siden det var noget med 1970. Tiden farer af sted, hurtigere og hurtigere jo ældre man bliver, synes jeg, og der er sikkert mange af jer, der har den samme fornemmelse.

Jeg kan ind imellem ikke lade være med at tænke på, at jeg nu har den korteste del af livet tilbage, selvom jeg naturligvis håber på en del år endnu.

Vi hørte for lidt siden, at en gildebror, hvad det religiøse angår, selv skal tage stilling samt tolerere andres opfattelse.

For mit eget vedkommende er jeg ikke særlig religiøs, men ind imellem tænker jeg over tingene, og jeg kommer da i kirken, som jeg er medlem af, engang imellem, så jeg betragter mig ikke som ganske gudløs, men det er muligt, andre gør det.

For en virkelig troende er livet og døden nok ikke noget problem, men hvordan med os andre?

Hvor er vi kommet fra, og hvor skal vi hen? Jeg har fundet en slags essay, hvor en gammel herre siger nogle ord om fænomenet. Nogen løsning har han ikke, men jeg synes det er værd at delagtiggøre jer i hans tanker:

Vi ved, at vi er led i slægten, der begyndte med de første mennesker, som vi jo kan kalde Adam og Eva eller, om man vil, hvis man er tilhænger af Darwin, aber, der har udviklet sig gennem årtusinder.

OM menneskeheden og ens egen fremtid ved vi intet, men sandsynligheden er størst for, at menneskeslægten har en betydelig længere fremtid, end man selv har.

Det, som det er blevet moderne at kalde for nuet, men som man også og nok bedre kan kalde for øjeblikket, er det mest afgørende for ens eksistens.

Egentlig lever man kun i øjeblikket, for fortiden (i går) er forbi, og fremtiden (i morgen) endnu ikke begyndt, selvom man nok planlægger, hvad man skal i morgen og endnu længere frem.

Evigheden er på den måde noget, som man passerer igennem hele livet. Evigheden oplever vi mennesker som øjeblikke.

Jeg mener, at jeg engang har læst om en spansk filosof, der hed Ortega, som mente, at Gud er evigheden ikke noget, der har med tid at gøre. Evigheden er for Gud som et øjeblik, et blinkende nu.

Men i Guds sted kan vi ikke sætte os, end ikke i fantasien. Men vi kan sige så meget, for eksempel, at evigheden er nuet og nuet i evigheden.

Vi lever kun et øjeblik. For øjeblikket har vi levet, og efter dette øjeblik kommer der måske (og forhåbentlig) nye øjeblikke for os, men det ved vi for øjeblikket ikke det mindste om.

Fortid og fremtid er slet ikke til i virkeligheden, men eksisterer kun i vore tanker.

Men hvor gode redskaber er vore tanker. Kan vi stole på dem?

Vi måler livet med vore tanker. Vi har ikke andet at måle det med, men hvis måleapparatet viser forkert, finder vi aldrig ud af, om resultatet er rigtigt, eller om vi er blevet narret.

Hvad stiller vi for eksempel op med et begreb som evigheden?

Hvad er evigheden for noget?

Det er i hvert fald helt uoverskueligt, ligesom universet er det.

Stjernehimlen er for os et symbol på universet. Det er noget, vi kan se, et fladt billede på uendeligheden, der igen kun er en lille del af evigheden.

For mig ser det ud til, at tankerne påtager sig for stor en opgave, når de binder an med noget så uoverskueligt som det uendelige rum og evigheden, som vi fejlagtigt opfatter som en uendelighed af tid.

Vi lever i en verden af atomer uden rigtigt at kunne gøre os klart, hvad et atom er. Det er i hvert fald noget meget småt.

Målt med uendeligheden er vi selv meget små, og mon også vore tanker er noget meget småt?

Om Gud er til, vil jeg ikke strides med nogen om, for det er et spørgsmål om ord og forudsætning.

Gud må være noget uendeligt stort og ufatteligt, og det er påstået, at for Gud må evigheden være som et øjeblik.

I evigheden er vi blevet født ind, alle vi, der engang kun var muligheder, og som nu tror på, at vi, ved at blive født ind i verden, er blevet realiteter.

Hvad stiller vi op med evigheden?

Om den kan vi intet vide kun tro.

Hvad nu om jeg tror, at jeg oplever evigheden i det øjeblik, da jeg dør?

Jeg ved det ikke, men så er det jo i hvert fald for sent at blive skuffet.

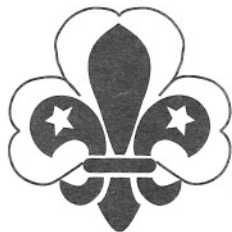
Vi skal kun dø een gang.

Og een gang er ingen gang, siger man jo.

Ja, hvad skal man tro?

Sven

5 min. Sct. Georg fra Staden, Sct.
Georgs Gilderne i Slagelse

DEN HVIDE SPURV

Den skotske bonde mr. Day gik trist til mode ude i sin mark. Alt var gået skævt for ham gennem lang tid. Han så sin tilværelse smuldre og vidste ikke sine levende råd.

Pludselig stod han over for en gammel kone, der bar en kurv, hvori hun samlede blomster.

Hun sagde til ham, at hun kendte hans problemer og også løsningen på dem. . Han skulle bare se »den hvide spurv«, så ville de være løst. Hun fortalte ham, at den hvide spurv viste sig sjældent og kun i det øjeblik, hvor solen stod op.

Mr. Day så aldrig den gamle kone igen, men næste morgen ved solopgang gik han ude i sin mark for at se den hvide spurv. Den kom ikke, men han lagde mærke til at et markhegn var faldet sammen, og da han nu alligevel var oppe, gav han sig til at reparere det. >Det varede hele dagen.

Helle ikke næste morgen så han den hvide spurv, men han opdagede noget andet, der burde gøres og arbejdede travlt hele dagen.

Sådan gik nu en lang tid. Han vænnede sig til at være i marken hver morgen ved solopgang og til at arbejde fra tidlig morgen til sen aften. Hans kår bedrede sig gradvis, og efterhånden blev han en holden mand med en tryk tilværelse. Han håber stadig på en dag at se et glimt af den hvide spurv, og når det sker, vil alle hans problemer være løst.

D.Dynnesen

*Set i Laugsposten, 1. Sct. Georgs Gilde
i København*

AT PLANTE ET TRÆ

Vi, der er - og har været - spejdere; vi ved, hvad fremtiden drejer sig om. Eller gør vi? Det *burde* vi i det mindste!

Som spejdere har vi lært at passe på naturen - men stadig kan vi omkring os se, at naturen bliver »brugt op«, så at sige - eller brugt forkert - eller forurennet.

Og når man tænker på, hvor mange mennesker i verden af i dag, der på et eller andet tidspunkt har været spejdere, skulle man tro, at de ville stræbe efter at stoppe denne »forkerte brug« af vores planet. Men rent faktisk er det ret få.

Tænk bare på den massive træfældning, vi ser i regnskovene, og i tidligere tider også i vore egne skove.

De »kloge hoveder« fortæller os, at en dag i den nære fremtid vil der ikke være nok træer i verden, og *det* vil få indflydelse på vore liv - på livet for hver mand, kvinde og hvert barn på vores planet.

Men hvad kan *jeg* gøre ved det, spørger du måske dig selv.

Tja, du kan gøre, som den danske digter, Piet Hein, så klogt siger: Du burde plante et træ.

I 1988 var jeg og den spejdertrop, jeg tilhører, på rejse til Island. Og faktisk skulle man tro, at ideen med »at plante et træ for fremtiden« var kommet fra en islandsk digter. For her blev vi bedt om at plante et træ hver - selv den mindste

spejderpige. Der er meget få træer på Island, og derfor bliver officielle gæster, som vi var, bedt om at plante nogle træer for at forsøge at bygge en skov op. Da vi var færdige med at plante træerne, inviterede de os til at vende tilbage til Island i løbet af 10 eller 15 år - for så kunne vi se, at vores små »spirer« var vokset og blevet til træer.

Faktisk er en af de ting, jeg husker bedst fra Islands-turen, netop plantningen af træer. Jeg havde aldrig før tænkt på, hvad der ville ske med vores planet, hvis alle træer blev fældet.

Men allerede ved vores ankomst - den første ting, jeg bemærkede, var: Der er næsten ingen træer på Island! Og da jeg plantede mit træ, kom jeg til at tænke på *Danmark* med lige så mange træer som Island. *Hvilken skrækkelig tanke!*

Nå, ja, nu er vi så heldige, at træerne i Danmark gror næsten overalt; de kan klare at stride sig vej gennem asfalten i gaderne! Og det danske folk har også fundet ud af, at bevarelse af træerne - og resten af vores natur - er næsten den bedste måde til at give børnene en god fremtid - og også en smuk fremtid!

Og nu er vi tilbage ved mine startbemærkning: Spejderne har fået »nøglen« til at redde fremtiden, og den »nøgle« er - for mig at se: Bevar naturen - og naturen vil hjælpe med at bevare dig og dine børn.

Derfor som en »god gerning«:

Du skal plante et træ - du skal gøre en god gerning, som lever, når du går i knæ. For selv om du bliver glemt på alle andre måder, så vil du i det mindste have efterladt dig et mærke, som fortæller, at også du engang var en del af alt dette.

*5. min holdt af Charlotte Kristensen fra
17. København*

DEFINITIONER

En nation er

et afgrænset landområde omfattende en befolkning der udgør en helhed i kraft af fælles modsætninger.

Et barn er

et udkast til en olding, to forspildte muligheder påtvunget en tredie.

En optimist er

en mand der springer ud fra en flyvemaskine og påbegynder at strikke en faldskærm i håb om at få den færdig inden han når jorden.

En soldat er

en forhenværende civilist, der uddannes til at optræde uciviliseret for at bevare civilisationen.

En journalist er

en analfabet med skrivekløe, der har lært sig at udtrykke selvfølgeligheder i et sprog, der forstås af læsere uden meninger.

En avis er

en masse uhåndterlig papir oversæet med trykfejl.

En ideologi er

En fiks ide for ideologier uden idealer.

Politik er

det muliges kunst udøvet af politikere som ikke har begreb om kunstens muligheder.

Kunst er

det ubegribelige gjort begribeligt

*Halfdan Rasmussen
set i Gildenyt, Sct. Georgs Gilderne i
Horsens*

AKTUELLE ADRESSER:

LANDSGILDELEDELSEN:

Landsgildemester Niels Rosenbom, Hallumvadvej 6, 5851 Janderup	75 25 85 28
Landsgildekansler Søren Adeltøft, Turkisvej 6A, 5210 Odense NV	66 16 56 83
Landsgildeskattmester Per Christensen, Gormsvej 14, 4200 Slagelse	53 52 80 66
Vicelandsgildemester Kirsten Hector, Åvænget 9, 9900 Frederikshavn	98 42 77 08
Vicelandsgildekansler Ole Ross, Strandvejen 110, Reerso, 4281 Gørlev	53 55 90 04
Vicelandsgildeskattmester Svend Erik Jensen, Kaprifolievej 12, 9380 Vestbjerg	98 29 62 89

PROVINCIALMESTRE:

Nordjylland: Kirsten Bethe, Thormodsvej 12, 7760 Hurup Thy	97 95 22 04
--	-------------

Midtjylland: Tove Borup, Silkeborgvej 70, 8653 Them	86 84 89 89
---	-------------

Syddjylland: Hanne Andersen, Fiskerivej 13, Nørå, 6740 Bramming	75 17 37 89
---	-------------

Fyn: Svend Christoffersen, Saugstedlund 40, 5600 Faaborg	62 61 81 81
--	-------------

Nord- og Nordvestsjælland: Mogens With, Lokesvej 12, 4300 Holbæk	53 43 55 92
--	-------------

Storkøbenhavn & Bornholm: Ole Olesen, Fortvej 151, 2610 Rødovre	31 70 43 29
---	-------------

Sydsjælland & Lolland-Falster: Niels Jørgen Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F. 54 85 42 32	
--	--

INTERNATIONALT UDVALG, formand Hanne Monberg, Ibsensvej 47, 2630 Tåstrup	42 99 68 41
---	-------------

PIM:

Nordjylland: Kiss Messmann, Søndergade 43, 3., 9000 Ålborg	98 12 52 22
--	-------------

Midtjylland: Kirsten Gammelgaard, Urbakkevej 14, 8450 Hammel	86 96 13 74
--	-------------

Syddjylland: Povl Erik Lundh, Romerparken 19, 6000 Kolding	75 50 73 62
--	-------------

Fyn: Bessie Nielsen, Bagergade 32 5700 Svendborg	62 20 15 17
--	-------------

Nord- og Nordvestsjælland: Erik Sparre Sørensen, Hans Rostgårdsvej 23, 3050 Humlebæk	42 19 20 15
---	-------------

Storkøbenhavn og Bornholm: Jette Dyhring Pedersen, Kærvang 6, 4623 Lille Skensved	53 66 94 13
--	-------------

Sydsjælland og Lolland-Falster: Bjarne Brøgger,
Alstrup Skovvej 29, 4840 Nørre Alslev 53 83 21 18

GAMBIA PROJEKTET:

Hanne Vibe, Vodroffsvej 22, 1900 Frederiksberg C	31 39 66 09
---	-------------

KURSUSUDVALGETS FORMAND:

Leif Stilling, Slugten 8, Hald Ege, 8800 Viborg	86 63 87 29
--	-------------

PUM:

Nordjylland: Ole Krogsgaard, Lisedalsvej 13, 9200 Aalborg SV p. 98 18 11 25 / f. 98 23 22 11	
--	--

Midtjylland: Leif Stilling, Slugten 8, Hald Ege, 8800 Viborg	86 63 87 29
--	-------------

Syddjylland: Lis Møller Jensen, Kirkegade 24, 6740 Bramming	75 17 27 66
---	-------------

Fyn: Morten Jensen, Frejasvænget 4, 5700 Svendborg	62 22 11 60
--	-------------

Nord- og Nordvestsjælland: Arne Dahl, Labæk 56, 4300 Holbæk	53 43 12 50
---	-------------

Storkøbenhavn og Bornholm: Hanne Borgstrøm, Ruskær 15, st.tv., 2610 Rødovre	31 75 94 85
---	-------------

Sydsjælland og Lolland-Falster: Niels Jørgen
Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F 54 85 42 32

RODBJERG GÅRD:

Kaj Thygesen, Seestgårdvej 5, 6000 Kolding	75 50 71 40
---	-------------

SCT. GEORGS FONDEN:

Leif Pedersen, Risvangen 30, 4100 Ringsted	53 61 64 63
---	-------------

SCT. GEORG • REDAKTØR:

Børge Juul Jensen, Ahornvej 9, 8500 Grenaa	86 32 08 71
---	-------------

DET DANSKE SPEJDERKORPS:

Lundsgade 6, 2100 København Ø	35 26 12 11
-------------------------------------	-------------

KFUM-SPEJDERNE I DANMARK:

Gammel Vartov Vej 16, 2900 Hellerup	31 29 26 66
-------------------------------------	-------------

KFUK-SPEJDERNE I DANMARK:

Rosenborggade 3, 1130 København K	33 12 95 38
-----------------------------------	-------------

DANSKE BAPTISTERS SPEJDERKORPS:

Gl. Gugvej 21, 9000 Aalborg	98 16 62 50
-----------------------------------	-------------

KIRSTEN LACHOW

SUNDBYVEJ 1
3600 FREDERIKSSUND

DIN TILVÆRELSES VIDNER

Da jeg var ganske ung, stødte jeg på dette udtryk. Dengang var jeg ikke klar over, at det skulle få en varig plads i hjerneboksen.

Mere og mere går det op for mig, hvor meget det betyder for os mennesker at have vidner til vort liv. Det er ikke ligegyldigt, hvordan man forvalter sit liv, der bliver »holdt øje med en«, man bliver bedømt på godt og ondt i familien, blandt venner, kolleger og anden samkvem med andre mennesker.

Dine vidner forventer, ønsker, kræver noget af dig eller yder noget, drager omsorg for, elsker eller måske hader dig. Det får dig til at handle og måske give mere af dig selv, end du vidste, du kunne

- også du bliver deres vidner i den måde, du reagerer på.

Hver gang man mister et vidne, for en tid eller for altid, bliver livet fattigere. De ting, som var betydningsfulde i samvær med netop dette vidne, er måske svære at finde plads til igen.

Værn om dine vidner, og tænk over hvilke vidnesbyrd, du selv sætter.

Uddrag fra »Gløden«, Sct. Georgs Gilderne i Hillerød, skrevet af Bente H

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkel Bryggers Gade 1, 1460 København K., tlf. 33 32 27 33
fax. 33 32 29 91 og sendes til samtlige gildeledelsesmedlemmer.
IMPULS udkommer 4 gange årligt.

Redaktør: Bjarne Brøgger, Alstrup Skovvej 29, 4840 Nørre Alslev - tlf. 53 83 21 18 • Fax efter aftale